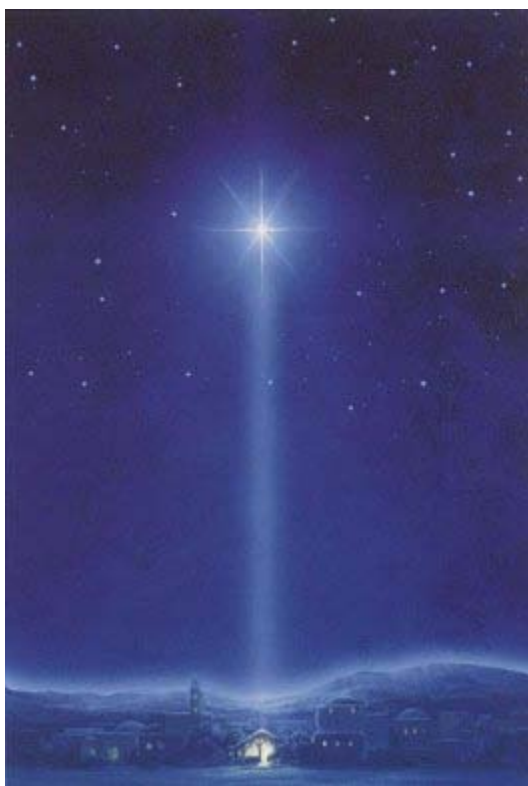

ASSISI-NYT JULEN 2004

Gloria in cielo e pace in terra!

Kæreste Assisi-venner.

Til tonerne af smuk julemusik fra Assisi sender jeg hermed mine ønsker til jer alle om en hellig og inderlig jul velsignet med stilhed, fred, glæde og opløftelse.

Decembers adventstid og julen er naturligvis meget smuk i Assisi, som den jo er noget særligt i nok alle kristne lande. Frans' og Klaras virke og snart 800 års dagligt indre bønssarbejde af tusindvis af hengivne munke og nonner gennem århundrederne kan mærkes i Assisi. Sløret mellem Guds Rige og Menneskeheden synes at være trukket så meget til side, at juleindstrømningen af fred, stilhed og glæde er mærkbar i en grad, at englens synes nærmest at være fysisk til stede blandt os. Denne indre oplevelse af at være favnet af fred, stilhed og kærlighed blev bekræftet af de 12 deltagere på det netop overståede december-retræte. Flere, der ikke havde været i Assisi før, blev nærmest slået af forbavselse over styrken i denne indre favnen, mens nogle af de, der nu genbesøgte Assisi, blot konstaterede med en form for indre lettelse, at "de var kommet hjem". En enkelt deltager beskrev sin hjemkomst til København på følgende måde: "Chokket var enormt, bare det at stå på Nørreport Station midt i myldretiden var ubeskriveligt forfærdeligt". Jeg har selv flere gange reflekteret over stressenergier og Assisi, og det er nu tydeligt for mig efter at have oplevet så mange pilgrimmes besøg, at når Gudslivet og helligheden er manifesteret så intenst, som det er det i Assisi, så er der ikke mere "rum" for uro og stress. Selv os, der også har mange ydre gøremål i Assisi, synes ikke at kunne blive stressede - lykkeligvis. Evnen til at "leve dobbelt", d.v.s. med en dyb absorbering ind i hjertets fred og glæde samtidigt med alskens ydre aktiviteter forstærkes i Assisi.

Decembertiden i Assisi

Det blev en uendeligt smuk og dyb uge med gruppen, hvor et af de største højdepunkter nok var festmessen for Maria og hendes uplettede undfangelse, d. 8. december, som jeg skrev om i sidste nyhedsbrev. Vi deltog i messen i Frans' Gravkirke. Basilikaens omkring 600 år gamle, smukke Maria-statue på blå fløjlslæde omgivet af langstilkede hvide roser stod til højre for alteret, og flere bekræftede min oplevelse af, at det er som Mariastatuens øjne er levende, og følger os rundt i kirken. Det store kor sang uendeligt smukt, og da lederen af Sacro Convento i nærmest åndeløs stilhed i den fyldte kirke gav Maria sin hyldest og bøn på Menneskehedens vegne, hvorefter han bukkede dybt for Maria, var jeg kisteglad over en kirke, der i den grad er opmærksom på og værdsætter Marias specielle gave til Jorden og Menneskeheden. Jeg glæder mig også over, at denne fest for Maria samt festen for hendes Himmelfart d. 15. august er gjort til helligdage i Italien, så alle har mulighed for et pusterum i det travle daglige virke for at vende opmærksomheden indad. Maria og Marias engle har helt tydeligt bevågenhed på denne fejring i december i Assisi. Som afslutning på festmessen sang koret Händels: Hallejulah, og ind- og udstrømningen i gravkirken voksede til de brændende, ekspansive og opløftende Solkristus strømme. Et øjeblik derefter gik vi de måske 25 skridt hen til Marias hovedtørklæde, som var åbenbaret over det hellige sakramente. Her var indstrømningen tydeligvis Marias smukke, subtile favnen af kærlighed, ømhed og nænsomhed. Kontrasten var slående. Et andet højdepunkt var vor pilgrimsfærd til Frans' og brødrenes huler højere oppe på bjerget. I en uge, hvor vejret var smukt med megen sol, var netop denne eftermiddag kold og særdeles regnfuld. Men vi var nærmest taknemmelige over at opleve, hvordan det måtte have været at være Frans og hans brødre i disse omgivelser, og Frans var der ofte i 40 dage ad gangen - fastende, bedende og mediterende! Vi nøjedes med små 2 timer, hvor vi oplevede, hvordan naturen synes elektrisk - så fyldt af indre liv, at en af deltagerne sagde, at hun kunne høre, at selv lyden af regndråbernes fald på bladene var anderledes end sædvanligt. Jeg fik en indre forståelse af, at sådan vil naturen opleves overalt på Jorden i takt med, at det indre liv vender tilbage i samme omfang som på Monte Subasio.

December har budt/byder på flere arrangementer i Assisi. Franciskanerbrødrene og jeg som taknemmelig inviteret gæst holdt en smuk fejring af den katolske helgen for musik, Santa Cecilia, i krypten ved Frans' grav efter, at kirken var lukket. Kirkens kor, som jo ifølge troen beskyttes og believes af denne helgen, sang vesperen, og det var naturligvis i den smukke krypt en meget inderlig oplevelse, som fortsatte med festmiddag i Sacro Convento, hvor koret underholdt, og hvor de gav lederen, Franciskanermunken Padre Magrino, som også er komponist, en gave, vi alle morede os over: En stor flaske vin påklistret en etiket med billedet af tre af tidens store komponister, bl.a. Mozart, samt som den fjerde, Padre Magrino. Da det i år er 150 år siden, at Den Katolske Kirke ophøjede den da flere hundrede år gamle forståelse af Marias uplettede undfangelse til et dogme i kirken, var der i slutningen af november en jubilæumskoncert i Frans' underkirke, hvor Padre Magrinos egen komposition til Maria blev uropført af koret og et orkester. Den var så smuk, at klapsalverne ingen ende ville tage, og da koret som ekstranummer sang Mozarts: Ave Verum, var der så mærkbar og intens en stemning af Maria, at alle syntes meget berørte.

Praktisk næstekærlighed

Festen for Santa Lucia d. 13. december - martyr fra 300-tallet - der jo ellers primært er blevet en svensk tradition som en fejring af lysets komme - fejredes også i år i Sacro Convento med en stor fest, hvortil hundreder af handicappede med hjælpere var inviteret. Frans' lysende eksempel på, at et liv i overgivelse til Kristus indebærer et liv i omsorg for og tjeneste af næsten er også idag en væsentlig del af livet som franciskanerbror eller - søster. På Frans' tid var det de spedalske, som var samfundets svageste og mest udsatte gruppe, og de stod Frans' hjerte meget nær. Han bestemte, at mindst 1 års pleje under novicetiden af de spedalske var et krav for at kunne aflægge de evige løfter om et liv i Kristi efterfølgelse. Det første århundredes konventer blev bygget tæt på spedalskhedskolonier overalt i verden, også i Kalundborg i Danmark. I dag er der i Franciskanerordenen sammen med den overordnede mission om at hjælpe mennesker til et Gudsforhold og være en "dør" mellem Guds Rige og Menneskeheden et tilsvarende kald. Alle konventer - også søstrene - har taget et ansvar for en eller flere lidende grupper i samfundet også med praktisk og økonomisk hjælp, som de samler donationer ind til. Hjælpen til svage grupper i menneskeheden afhænger naturligvis af, i hvilket område på Jorden konventerne er beliggende, og i lighed med Mother Teresas eksempel er jeg bekendt med mange smukke missioner rundt om i verden. Jeg nærer stor respekt for dette vidnesbyrd på ordensbevægelsens efterlevelse af det kristne næstekærlighedsbudskab, som jo iøvrigt er en væsentlig mission i nok alle kristne kirker. Jeg kan indimellem savne det mere personlige forhold og den praktiske tjeneste af næsten i den impuls, vi er mange, der har en opgave under, men håber, at Gudsriget har prioriteret ressourcerne og kræfterne på en hensigtsmæssig måde.

Assisi – julens hjerte

Og så er der jo i Assisi som mange andre steder i december flere tilbud om julekoncerter. Den største af dem - Assisi's årlige fredskoncert fra Frans' overkirke (Assisi Cuore del Natale = Assisi julens hjerte) - afholdes for 19. gang imorgen lørdag og transmitteres af den statslige tv-kanal, RaiUno d. 25. december kl. 12.30 efter Pavens velsignelse "Urbi et Orbi" fra Peterspladsen, som starter kl. 12.00. Det er sædvanligvis en uendeligt smuk koncert med et stort operakor, et børnekor med spæde stemmer, et symfoniorkester samt solister som sopran, tenor, violin, etc. I år optræder også Harlem Gospel Choir. Koncerten har tidligere været sendt også i Danmark d. 25. december, og nu kan I jo holde øje med programmet, hvis I har lyst til at nyde de smukke billeder fra Assisi og via musikken koble jer ind i Assisi-gralens julefred, glæde og opløftelse. Jeg er taknemmelig for også i år gennem Pater Mizzi at have fået en af de meget eftertragtede billetter, idet denne koncert som den eneste i årets løb alene er for inviterede gæster efterfulgt af festmiddag på Sacro Convento. Samtidigt ser jeg naturligvis koncerten som endnu en lejlighed til at være med til at nedfælde de strømme, som frigives fra Guds Rige.

Efter disse mange dages indre forberedelse med bønner, meditationer, koncerter og messer i adventstiden kulminerer fejringen af Jesu fødsel julenat samt 1. og 2. juledag. Kirkerne i Assisi er overfyldte, og mennesker står i kø udenfor, længe før messerne starter. Efter middagen juleaften, som i Italien sædvanligvis er "alt godt fra havet", går vi i kirke, hvor de indledende bønner og meditationer tager sin begyndelse omkring kl. 22.30 efterfulgt af en uendeligt smuk messe, der kulminerer kl. 24, som efter traditionen er tidspunktet for Jesu fødsel i Betlehem. Det er i år min tredje jul i Assisi, og jeg fejrer den naturligvis sammen med Pater Mizzi og de Franciskanerbrødre, der har hjemme på

Sacro Convento, og som celebrerer messerne i Frans' gravkirke. Guldbiblen bæres ind af en stor procession af munke og præster, juleevangeliet læses som en af messens tekster, lederen af Sacro Convento prædikener meget inderligt og gennemstrømmet over juleevangeliet, og det store gravkirkekor synger de uendeligt smukke julesange, som regel bl.a. "Stille Nacht" og "O Holy Night". Messen gentages flere gange 1. juledag - både i under- og i overkirken og iøvrigt overalt i Assisi's kirker - og det glæder mig meget, at se de tusinder af mennesker - voksne, unge og børn - der strømmer til Assisi og vælger at fejre også en indre jul med deltagelse i de religiøse handlinger. Selv til midnatsmessen er der mange børn og unge. Børnene sover dog gerne i deres forældres arme.

Juleaften i Assisi

Julen er såmænd nok lige så hektisk og kommerciel i Italien, som den er det i andre vestlige lande, men der er et herligt fravær af denne mentalitet i Assisi og i Franciskanerordenen i det hele taget, hvor fokus klart ligger på indre fordybelse, fred og stilhed afvekslende med de store religiøse festmesser. På trods af, at Franciskanerne ved siden af deres øvrige daglige gøremål har travlt med at rengøre og pynte kirkerne samt forberede og fejre alle messerne, er de prægede af fred og glæde. Kun i præsteseminariet Franciscanum, hvor de unge prætestuderende munke bor, fejrer vi også julen med at give hinanden én gave fra samtlige de øvrige. Den overrækkes på den måde, at den udpegede franciskanske "julemand" oplæser et kort, der af de andre er skrevet specielt til personen, bl.a. med bibelcitater. De sidste to år har jeg iøvrigt bidraget til en af julemiddagene på Franciscanum ved at lave dansk Ris à la mande til de unge munke. De synes meget godt om denne danske specialitet, og ikke mindst dysten om at finde mandlen har givet anledning til megen morskab. Mandelgaven er dansk julekonfekt, og i Italien, hvor alle synes at have en "sød tand", har dette naturligvis også været meget velkomment.

Foruden et hav af blomster, levende lys samt Jesusbarnet i sin krybbe tæt ved hovedalteret er hovedudsmykningen i kirkerne (også i forretningerne og hjemmene) selve krybben og stalden i Betlehem med Jesusbarnet, Maria, Josef, hyrderne, dyrene, englen, Hellige Tre Konger, etc. Denne tradition, som iøvrigt nu også synes at blive mere almindelig i de reformerte lande, har faktisk sin begyndelse i Frans af Assisi. Frans var den første, der med Pavens tilladelse julenat i år 1223 opførte julemysteriet i en grotte i Greccio mellem Rom og Assisi for sammen med sine medbrødre og byens borgere at genopleve Jesu fødsel som den ifølge Lukasevangeliet fandt sted i Betlehem. Thomas af Celano, en samtidig bror og den, der skrev den første biografi om Frans, fortæller fra denne julenat, at "Greccio var blevet et nyt Betlehem, skoven genlød af stemmer, klipperne svarede de syngendes røst. Alle bar tændte fakler, om krybben stod brødrene med deres kærter, skoven blev lys som den klare dag. Messen blev læst over krybben som alter for at det guddommelige barn selv kunne komme til stede, ligesom det legemligt og synligt havde været til stede i Betlehem....." (Johannes Jørgensen, Pilgrimsbogen). I Assisi er der utallige krybbeudsmykninger, og både i et stort siderum til underkirken samt på den store græsplæne foran overkirken er der en meget betagende og smuk udførelse af sceneriet. I siderummet til kirken, hvor der både er "levende" figurer, værksteder og lys, der veksler mellem nat og dag, står mange børn med store øjne i juledagene.

Tak fra os

Iøvrigt kan jeg fortælle jer, at Pater Mizzi har gennemgået endnu en operation her i december. Det har naturligvis været en svær og krævende tid, men helbredelsen skrider nu godt frem. Han er netop kommet hjem til sine værelser mellem brødrene og har det godt, selvom han selvfølgelig i den kommende tid skal heale helt op og genvinde sine kræfter efter ganske mange dage i sengen. Han har bedt mig sende sine julehilsner til alle Assisi-vennerne og fra os begge en hjertelig tak til alle de af jer, der på både ydre og indre måder har støttet/støtter så trofast op omkring hans proces, vor opgave og "the Spirit of Assisi".

Juleevangeliet

Med dette uddrag af det smukke juleevangelium vil jeg afslutte nyhedsbrevet med et inderligt håb om, at Kristus fødes i tusinder af menneskers hjerter overalt på Jorden i netop denne jul.

"I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: "Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe". Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: "Ære være Gud i det højeste og på Jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!" (Lukas 2, 8-15)

De kærligste julehilsner fra Assisi - fred og alt godt

Bente

Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Tlf. +39 075 8155 278 ♦
e-mail: benteassisi@libero.it